



## Posudek bakalářské práce

Název: *Fenomén instruktorství: dělník nebo osobnost?*

Autor: *Veronika Röhrerová*

Studentka Veronika Röhrerová se ve své bakalářské práci věnuje zajímavému tématu, které je zejména v oblasti přípravy a realizace zážitkových kurzů velmi aktuální. Předložená práce je rozdělena do čtyř kapitol. V prvních třech kapitolách pojednává autorka o instruktorství na základě dostupné literatury, zatímco ve čtvrté kapitole prezentuje svůj kvalitativní výzkum, jehož cílem bylo „zmapovat vnímání problematiky témat souvisejících s instruktorstvím mezi samotnými instruktory“ (s. 6). Tento cíl přesahuje zjevně záměr naznačený v názvu práce, protože otázky probírané s respondenty (uvedené na s. 28) se sice zčásti vztahují přímo k problematice různého přístupu k instruktorství, z velké části mají ale širší záběr a spíše slouží jako ilustrace či potvrzení teoretických informací obsažených v kap. 1-3 (srov. s. 31-32). To považuji sice za velmi správné, avšak neodpovídající názvu práce.

Při studiu předložené bakalářské práce jsem si musel sám pro sebe zdůvodnit pojem „instruktor“, tak jak se užívá při mnoha aktivitách, a vymezit jej oproti pojmům jako je „učitel“, „pedagog“ či „vychovatel“. Nakonec jsem objevil specifikum označení „instruktor“ (oproti ostatním zmíněným pojmům) v partikulárnosti jeho role. Zatímco učitel či pedagog volného času, stejně jako skautský vedoucí, zpravidla působí na své svěřence dlouhodobě a komplexně, instruktor je člověk, který zastává roli vyučujícího a průvodce jenom na kurzu, a to obvykle jako součást týmu, tzn. že plní vůči účastníkovi pouze více méně přesně vymezenou úlohu. V souladu s mojí pracovní definicí je také definice instruktora, kterou uvádí autorka na s. 12. Tato definice ale vymezuje pouze instruktora v oblasti dalšího vzdělávání. Stálo by tedy za diskusi, zda není pojem instruktor nadužíván, tzn. zda by se třeba v oblasti výchovy dětí a mládeže neměl nahradit jiným pojmem.

Autorka užívá pojmy *instruktor-dělník* a *instruktor-animátor*, příp. *instruktor-osobnost*. Zatímco pojem *instruktor-dělník* vysvětluje, pojem *animátora* nebo *instruktora-animátora* není v práci definován.

Celkově považuji předloženou bakalářskou práci Veroniky Röhrerové za velmi zdařilou. Po stránce obsahové mi ovšem připadá poněkud jednostranná. Autorka totiž používá převážně prameny z oblasti pedagogiky zážitku a z psychologie. Proto mám dojem, že východiskem předložené práce je jakási „psychologická technologie“, která není podrobena kritice z pozice filosofie výchovy nebo etiky.

Kvalitativní výzkum, který autorka provedla, byl realizován velmi dobře a je také výborně prezentován ve čtvrté kapitole práce. Pouze není zcela jasné, jaké konkrétní výzkumné otázky stojí za otázkami kladenými v rozhovorech.

Po stránce vnějšího vzhledu i po stránce formální je práce bez chyb. Jazyková úroveň práce je rovněž velmi dobrá. Překlepy a jiné drobné chyby se vyskytují jen výjimečně.

Na základě výše uvedeného hodnocení **doporučuji** předloženou bakalářskou práci k obhajobě a navrhuji hodnocení **výborně**.

České Budějovice, 21. 5. 2017

doc. Michal Kaplánek, Th.D.  
oponent